

ѡбща старата пѣснь „пробыкналь се зелѣнъ здравчецъ изъ гора зелѣна“ и проч.

(31) Това първо то непредѣлно дѹмáхъ, вдигáхъ наричaсе протажѣнно илй оучащáтeлно, защото и многократно дѹмáнѣ, и заминáло време значи. Като н. п. що говориме, дѹмáхъ мѹ тóлко пѹти, вдигáлъ го двá трѣ пѹти, ѡтз кой то се показѹва защѡ значи мнóгажды. А втóро то непредѣлно наричaсе ѣднократно, защото ѣднáшъ тóкмо, а нѣ помного пѹти, значи. Като н. п. що говориме, излезнáхъ си ѡтз должността̀ про-дѹмáхъ мѹ, и, ѣднáшъ го вдигнáхъ, двá пѹти не мóжемъ. Ѳтз кой то се показѹва ѣвно, защо тóкмо ѣдиножды, (а нѣ помного пѹти) значи, но нетрѣбѹва да го наричaме совершѣнно (каквóто що го нарича кѹрз ѣнастáсз Стоáновичъ въ свóдта си ѣщѣ неиздáдена граммáтика, ко̀ето ѣ земáлъ ѡтз Главѣнска та сокращѣнна ѡтѣмолóгiа). Защото и първото непредѣлно ѣ совершѣнно. Гѣрѣчь, дѹмáхъ, значи защѡ се ѣ совершило дѹмáнѣто, но тóкмо що много пѹти се ѣ дѹмáло. А продѹмáхъ, значи ѣднáшъ. Тáко и продѹмáлъ самъ, и продѹмáлъ вѣхъ совершѣнни са.